

Hərdən sıxılırsan,
hərdən ağrıyorsan.
Keyimiş əllərinlə
keyimiş bədəninə
taniş ağrılar axtarırsan
ki, bəlkə səsine səs verə,
ki, bəlkə susa sənənlə...

Payızda ən çox küləklərə haqsızlıq olur,
ən çox küləklər incidilir,
ruhu ilə vidalaşmış yarpaqları
ahı tutur küləklərin.

Vətən yalnız bərkiməmiş bədənlərin alın yazısın-

da
şux görər özünü...

Bir-birini şiddətlə sevən iki sevgili ayrılığa məh-

kum,
ədalət Tanrı qərarlarına toxunmaqda aciz,
Nifrət- iki sevgilinin bir-birinə ən müqəddəs hədiyyəsi.

Burda sərhədlər məftillə deyil, nəfəslə qorunur
və hərdəndə olur ki, tənqişirsən,
dilin tutulur, gözlərin dolur.

İşdi-qəzadı,
...ölsəm,
Sənə bağışlayaram
ulduzlarımızın barışmadığı
bütün zaman kəsiklərini...
Nəfəslərin toxuna biləcəyi
hər yer Vətən sayılar...

İndi hardasa, çox uzaqlarda
qara dərilili nurani bir qoca
pəncərə önündə
öz nəfəsiylə toxunaraq tərlədiyi
şüşəyə tapşırır canını,
Vətənə tapşırır canını

Səni inandırmağa and içirəm, İlahi,
And olsun, arzuların
fəzada intihar etdiyi zaman kəsiklərinə,
Bu kəsiklər öz çoxluğu ilə diş ağardır sənə...

...və yenə çox uzaqlarda bir körpə üşüyür,
...və yenə demək istəyirəm ki,
və yenə demək istəyirəm ki:
və yenə demək istədiklərim
sinəmdə düyün düşür...
...və sənə bağışlayıram
ulduzlarımızın barışmadığı
bütün zaman kəsiklərini.